

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2018 r. – ZL / EUIPO**(Sprawa T-596/18)**

(2018/C 445/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZL (przedstawiciel: adwokat E. Fontes Vila)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EUIPO/AD/01/17 z dnia 1 grudnia 2017 r., którą poinformowano ją o uzyskanych przez nią wynikach oraz o nieumieszczeniu jej na liście rezerwy kadrowej laureatów tego konkursu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności powiązanych z powyższą decyzją: po pierwsze decyzji komisji konkursowej z dnia 7 marca 2018 r., którą udzielono odpowiedzi wniosek skarżącej o ponowne sprawdzenie oraz podtrzymano decyzję z dnia 1 grudnia 2017 r.; po drugie decyzji organu powołującego z dnia 7 czerwca 2018 r., którą oddalono zażalenia skarżącej z dnia 7 czerwca 2018 r. oraz podtrzymano decyzję z dnia 1 grudnia 2017 r.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że pisma i decyzje EPSO lub EUIPO dotyczące rozpatrywanego konkursu otwartego nie były wystarczająco uzasadnione pod względem prawnym oraz nie zawierały dokumentów uzupełniających, skutkiem czego skarżąca nie mogła ustalić, czy niekorzystne dla niej decyzje były zasadne ani czy były zaskarżalne do sądu. W rezultacie skarżąca nie była pewna swojej sytuacji prawnej oraz pozostawała bezbronna w stosunkach z administracją.
2. Zarzut drugi dotyczący, po pierwsze, naruszenia podstawowego prawa skarżącej do dobrej administracji oraz dostępu do dokumentów (art. 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 15 TFUE; art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾), a także horyzontalnej zasady przejrzystości. Zdaniem skarżącej wspomniane naruszenia spowodowane są odmową ujawnienia jej przez organ powołujący kwestionowanych przez nią pytań, które pojawiły się w teście sprawdzającym rozumienie tekstu pisanego w ramach komputerowego testu wielokrotnego wyboru. Odmowa ta została uzasadniona tym, że zarzut skarżącej podważający znaczenie i zasadność tych pytań był zbyt ogólny. Organ powołujący nie wskazał jednak konkretnych powodów, dla których określone w orzecznictwie przesłanki udzielenia dostępu nie zostały spełnione. Po drugie, skarżąca podnosi w ramach niniejszego zarzutu naruszenie jej prawa do obrony, gdyż organ powołujący zwrócił się do niej o doprecyzowanie powodów, dla których kwestionuje sporne pytania, co jest niemożliwe do wykonania i stawia ją w wyjątkowo niekorzystnej pozycji ze względu na konieczność przedstawienia niemożliwego dowodu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia w kontekście rozpatrywanego konkursu prawa skarżącej do obrony oraz zasad osiągnięć i umiejętności, przejrzystości w ramach swobodnego dostępu do służby publicznej oraz sprawiedliwego i równego traktowania. Powyższe naruszenia miały być spowodowane tym, że po otrzymaniu wyników konkursu skarżąca nie mogła powołać się na błędy, jakimi miały być obarczone pytania ze względu na ich błędną redakcję (przykładowo skutek problemów z tłumaczeniem). Kandydat powinien mieć możliwość powołania się na błędy w pytaniach na każdym etapie postępowania konkursowego, a zwłaszcza po ogłoszeniu jego wyników. Skarżąca twierdzi ponadto, że niskiej jakości tłumaczenia mogą stawiać w niekorzystnej sytuacji kandydatów, którzy zdecydowali się na zdawania komputerowego testu rozumienia tekstu pisanego w języku źródłowym.

4. Zarzut czwarty, w którym skarżąca podnosi, że sporna decyzja z dnia 1 grudnia 2017 r. jest wadliwa z uwagi na oczywiste uchybienia, do których doszło w postępowaniu w sprawie konkursu, polegające na tym, że pytania z zakresu rozumienia tekstu pisanego w ramach komputerowego testu wielokrotnego wyboru zawierały błędy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – Google i Alphabet / Komisja

(Sprawa T-604/18)

(2018/C 445/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone), Alphabet, Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: N. Levy, solicitor, P. Stuart, Barrister, J. Schindler i A. Lamadrid de Pablo, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie COMP/AT.40099 – Google Android;
- tytułem ewentualnym, w ramach przysługującego Sądowi prawa nieograniczonego orzekania, uchylenie nałożonej na skarżące grzywny lub obniżenie jej wysokości; a także
- w każdym razie, nakazanie Komisji pokrycia kosztów poniesionych przez skarżące w związku z niniejszymi postępowaniami.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji C(2018) 4761 final z dnia 18 lipca 2018 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 102 TFEU i art. 54 porozumienia EOG (AT.40099 — Google Android)

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji popełniła błąd w ocenie odnośnie określenia rynku i pozycji dominującej.

Skarżące twierdzą w tym względzie, że decyzja ta jest dotknięta błędem w zakresie stwierdzenia przez Komisję, że Android ma pozycję dominującą.

Twierdzą one też, że błędem było również uznanie Play za dominujący.

Skarżące podnoszą też, że zawarte w zaskarżonej decyzji twierdzenie, zgodnie z którym Google zajmuje pozycję dominującą na rynku świadczonych użytkownikom ogólnych usług wyszukiwania nie pasuje do twierdzenia odnoszącego się nadużycia, które dotyczy aplikacji wyszukiwania objętych licencjami udzielanymi producentom oryginalnych urządzeń.

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji popełniła błąd, uznając zawarte w umowach dystrybucyjnych warunki dotyczące preinstalowania aplikacji mobilnej Google'a za mające znamiona nadużycia.

Skarżące twierdzą w tym względzie, że w zaskarżonej decyzji nie wykazano istnienia prawdopodobieństwa tego, że kwestionowane warunki dotyczące preinstalowania uniemożliwiają konkurencję.

Zdaniem skarżących Komisja w zaskarżonej decyzji błędnie nie wzięła pod uwagę tego, że te warunki dotyczące preinstalowania są obiektywnie uzasadnione ze względu na to, iż dzięki nim Google mógł zapewniać nieodpłatne funkcjonowanie platformy Android.